

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Eva Kindlová **Sémantické vyjádření identity ve virtuálním prostoru**

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Vančát, Ph.D.

Předkládaná práce sestává ze čtyř kapitol, které se od definice cílů, pojmového vymezení a historie dostávají k různým pojetím identity a problému sebe-prezentace. Autorka svůj text opřela o široké spektrum odborné literatury v celkem standardním rozsahu. Celkově práce působí jednolitým a precizním dojmem, pokud jde o obecné náležitosti a použitý jazyk.

Co se týká obsahu, autorka si zvolila poměrně široké téma, které jí přineslo mnohé komplikace, zejména pokud jde o množství zpracovatelného materiálu. Cíle práce naznačené v úvodu nejsou v závěru zcela zhodnoceny, zřejmě i proto, že nebyly jasně definovány. Zcela chybí zřetelná formulace hypotézy, u které by bylo možno v průběhu práce sledovat její ověřování nebo vyvrácení. Nabízené hypotézy navíc ani nenesou velkou informační hodnotu. Nejzřetelnějším cílem, který je důsledně sledován, je pohříchu snaha zmapovat danou oblast co do její šíře, čímž se dopředu zbavuje možnosti předvést nějaké hmatatelné výsledky avizované sémantické analýzy. Naopak to vede k potřebě opírat se o sekundární literaturu, což dále snižuje odbornou hodnotu celé práce. Vystavuje se tím i námitce, proč např. u pojetí hypertextu (s. 12) neuvedla tvůrce současného webu Tim-Berners Leea nebo autory postmoderního románu (Fowles, Joyce, Borges), nebo v kapitole o identitě (s. 22 a násl.) např. Bystřického či Arendtovou. U obhajoby by autorka mohla vysvětlit, podle jakého kritéria zařazovala jednotlivé přístupy do své práce. Na několika místech navíc uvádí překvapivá tvrzení, která však ani necituje a ani jinak nepodkládá (na s. 18 mluví o technologiích použitých při bombardování Iráku, na s. 25 tvrdí, že "(z)nakem současné doby je *identita*", na s. 26 se zaměřuje na

sémantické vyjádření identity, protože jej "jsme schopni snáze nahlížet a analyzovat", na s. 51 dokonce tvrdí, že Internet je největším lidským artefaktem v historii).

Co se týká metody, autorka argumentuje ve prospěch tzv. sémantické analýzy, jejíž důkladnější popis ale nepřináší a ani neilustruje, v čem spočívá a proč si ji zvolila. Zvolený přístup je spíše mapující, kompilační.

Co se týká formy, zde je asi největším problémem citování, ze kterého často není jasné, zda jde o parafrázi nebo autorčin vlastní text. To je patrné zejména na s. 18 a 19, kde autorka navíc přebírá citace bez odkazu na originál. Na s. 23 cituje i z Wikipedie, což nejenže není vhodný citační zdroj, ale ani není citován správně (neobsahuje povinné údaje dle ČSN ISO 690 a 690-2). Totéž najdeme např. i na s. 32 v souvislosti s Foucaultem, na s. 34 v poznámce pod čarou, na s. 39 se jen odkazuje obecně na *některé autory*, nepodložená tvrzení najdeme i na s. 45, 48 a jinde. Citace používá esejistické, ne příliš vhodné pro diplomovou práci.

Práce má charakter rešerše nebo skript, kde chybí hlubší analýza problému a téměř se vytrácí vlastní argumentace. Hodnotím ji proto 14 body.

Mgr. Jan Brejcha, 20.7.2008